

Neurčitý člen „a/an“

NEURČITÝ ČLEN „A/AN“ se používá, zmiňujeme-li se o někom nebo o něčem v kontextu poprvé. Tato osoba nebo věc ještě nebyla bliže určena, a tudíž není okamžitě identifikovatelná jak pro mluvčího, tak pro posluchače. Používá se pouze s počitatelnými podstatnými jmény v jednotném čísle.

Věta s neurčitým členem může vyjadřovat:

- obecné tvrzení: *A good teacher is always patient.*
- definici: *A whale is a large mammal. A car (usually) has four wheels.*
- výskyt - s vazbou there is/are: *There is a picture on the wall.*
- identifikaci věci: *This is/It is a screwdriver. I have a sister.*
- popis nebo identifikaci osoby - neurčitý člen používáme zejména, když mluvíme o následujících věcech:
 - povolání/zaměstnání: *My mother is a teacher.*
 - národnost: *Jack is an Englishman.*
 - hodnocení/popis osoby - nejčastěji vazbou přídavné + podstatné jméno: *She is a very nice lady. His grandmother is a great cook. You're a star.*
- V konverzaci nebo ve vyprávění: začneme-li mluvit o něčem novém vyjádřeném počitatelným podstatným jménem v jednotném čísle, použijeme neurčitý člen. V dalších větách bude mít toto podstatné jméno již člen určitý, jelikož bylo v první větě definováno a oba komunikující přesně vědí, o koho/co jde: *We bought a pen and a pencil. The pen is blue and the pencil is red.* *I have two apples: a big one and a small one. Which one do you want?* – *I want the small one, please.*
- V množném čísle a nesmí být.
There are a dogs.

Neurčitý člen „a/an“

NEURČITÝ ČLEN „A/AN“ se používá, zmiňujeme-li se o někom nebo o něčem v kontextu poprvé. Tato osoba nebo věc ještě nebyla bliže určena, a tudíž není okamžitě identifikovatelná jak pro mluvčího, tak pro posluchače. Používá se pouze s počitatelnými podstatnými jmény v jednotném čísle.

Věta s neurčitým členem může vyjadřovat:

- obecné tvrzení: *A good teacher is always patient.*
- definici: *A whale is a large mammal. A car (usually) has four wheels.*
- výskyt - s vazbou there is/are: *There is a picture on the wall.*
- identifikaci věci: *This is/It is a screwdriver. I have a sister.*
- popis nebo identifikaci osoby - neurčitý člen používáme zejména, když mluvíme o následujících věcech:
 - povolání/zaměstnání: *My mother is a teacher.*
 - národnost: *Jack is an Englishman.*
 - hodnocení/popis osoby - nejčastěji vazbou přídavné + podstatné jméno: *She is a very nice lady. His grandmother is a great cook. You're a star.*
- V konverzaci nebo ve vyprávění: začneme-li mluvit o něčem novém vyjádřeném počitatelným podstatným jménem v jednotném čísle, použijeme neurčitý člen. V dalších větách bude mít toto podstatné jméno již člen určitý, jelikož bylo v první větě definováno a oba komunikující přesně vědí, o koho/co jde: *We bought a pen and a pencil. The pen is blue and the pencil is red.* *I have two apples: a big one and a small one. Which one do you want?* – *I want the small one, please.*
- V množném čísle a nesmí být.
There are a dogs.

Neurčitý člen „a/an“

NEURČITÝ ČLEN „A/AN“ se používá, zmiňujeme-li se o někom nebo o něčem v kontextu poprvé. Tato osoba nebo věc ještě nebyla bliže určena, a tudíž není okamžitě identifikovatelná jak pro mluvčího, tak pro posluchače. Používá se pouze s počitatelnými podstatnými jmény v jednotném čísle.

Věta s neurčitým členem může vyjadřovat:

- obecné tvrzení: *A good teacher is always patient.*
- definici: *A whale is a large mammal. A car (usually) has four wheels.*
- výskyt - s vazbou there is/are: *There is a picture on the wall.*
- identifikaci věci: *This is/It is a screwdriver. I have a sister.*
- popis nebo identifikaci osoby - neurčitý člen používáme zejména, když mluvíme o následujících věcech:
 - povolání/zaměstnání: *My mother is a teacher.*
 - národnost: *Jack is an Englishman.*
 - hodnocení/popis osoby - nejčastěji vazbou přídavné + podstatné jméno: *She is a very nice lady. His grandmother is a great cook. You're a star.*
- V konverzaci nebo ve vyprávění: začneme-li mluvit o něčem novém vyjádřeném počitatelným podstatným jménem v jednotném čísle, použijeme neurčitý člen. V dalších větách bude mít toto podstatné jméno již člen určitý, jelikož bylo v první větě definováno a oba komunikující přesně vědí, o koho/co jde: *We bought a pen and a pencil. The pen is blue and the pencil is red.* *I have two apples: a big one and a small one. Which one do you want?* – *I want the small one, please.*
- V množném čísle a nesmí být.
There are a dogs.

Neurčitý člen „a/an“

NEURČITÝ ČLEN „A/AN“ se používá, zmiňujeme-li se o někom nebo o něčem v kontextu poprvé. Tato osoba nebo věc ještě nebyla bliže určena, a tudíž není okamžitě identifikovatelná jak pro mluvčího, tak pro posluchače. Používá se pouze s počitatelnými podstatnými jmény v jednotném čísle.

Věta s neurčitým členem může vyjadřovat:

- obecné tvrzení: *A good teacher is always patient.*
- definici: *A whale is a large mammal. A car (usually) has four wheels.*
- výskyt - s vazbou there is/are: *There is a picture on the wall.*
- identifikaci věci: *This is/It is a screwdriver. I have a sister.*
- popis nebo identifikaci osoby - neurčitý člen používáme zejména, když mluvíme o následujících věcech:
 - povolání/zaměstnání: *My mother is a teacher.*
 - národnost: *Jack is an Englishman.*
 - hodnocení/popis osoby - nejčastěji vazbou přídavné + podstatné jméno: *She is a very nice lady. His grandmother is a great cook. You're a star.*
- V konverzaci nebo ve vyprávění: začneme-li mluvit o něčem novém vyjádřeném počitatelným podstatným jménem v jednotném čísle, použijeme neurčitý člen. V dalších větách bude mít toto podstatné jméno již člen určitý, jelikož bylo v první větě definováno a oba komunikující přesně vědí, o koho/co jde: *We bought a pen and a pencil. The pen is blue and the pencil is red.* *I have two apples: a big one and a small one. Which one do you want?* – *I want the small one, please.*
- V množném čísle a nesmí být.
There are a dogs.